

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 8C/184/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2113226401
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 05. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Šulek
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2017:2113226401.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava v konaní pred sudcom JUDr. Jozefom Šulekom v právnej veci žalobcov: EOS KSI Slovensko, s.r.o., Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpený TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 36 613 843, proti žalovanému: I./ T. R., nar. XX.XX.XXXX, bytom F. K. XXXX/XX, XXX XX A., proti žalovanému II./: A. R., nar. XX.XX.XXXX, bytom F. K. XXXX/XX, XXX XX A., právne zastúpenému: JUDr. Radkou Paulíniovou, advokátkou so sídlom Haburská 49/F, 821 01 Bratislava, proti žalovanému III./: A. Šíma, nar. XX.XX.XXXX, bytom F. XX, XXX XX Y., o zaplatenie 2.754,81 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

- I. Súd žalobu zamietá.
- II. Žalovanému v I. a III. rade náhradu trov konania voči žalobcovi nepriznáva.
- III. Vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaných sa náhrada trov konania nepriznáva.
- IV. Žalovanému v II. rade sa priznáva náhrada trov konania v rozsahu 100% voči žalobcovi.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručenou súdu dňa 02.10.2013 domáhal zaplatenia sumy 2.754,81 eur s úrokom z omeškania vo výške 113,06 eur a vo výške 8,75 % ročne zo sumy 2.754,81 eur od 05.11.2012 do zaplatenia a nahradiť trovy konania z titulu nezaplateného úveru.
2. Súd žalobe vyhovel vydaním platobného rozkazu č.k. 25Ro/214/2013-31 zo dňa 24.04.2014, proti ktorému podali žalovaní včas odpor, čím došlo k zrušeniu platobného rozkazu zo zákona.
3. Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa s žalobným návrhom č.l. 1-2, Zmluvu o splátkovom úvere č.l. 3-5, všeobecné obchodné podmienky č.l. 6-9, oznámenie o postúpení pohľadávky č.l. 10, 12, doručenie žalovaným č.l.11,13, zmluva o postúpení pohľadávok č.l. 14-26, pokus o zmier č.l. 27-29, odpor č.l. 38,39, potvrdenie o realizácii transakcie č.l. 40, vyjadrenie žalobcu č.l. 52, vyjadrenie žalovanej č.l. 82-90, vyjadreniami účastníkov na pojednávaní, ako aj listinami predloženými na pojednávaní, ako aj obsahom celého spisového materiálu, pričom zistil nasledovný stav.
4. Žalobca v žalobe uviedol, že Slovenská sporiteľňa, a.s. uzavrela so žalovaným Úverovú zmluvu č.XXXXXXXXXX úver vo výške 3319,39 eur, ktorý sa zaviazali žalovaní zaplatiť v pravidelných mesačných splátkach vo výške 48,33 eur s dátumom splatnosti k 20. dňu príslušného kalendárneho mesiaca. Termín splatnosti poslednej dohodnutej mesačnej splátky úveru bol dohodnutý ku dňu 20.06.2015. V rozpore so zmluvnými dojednaniami žalovaní nesplnili svoj záväzok uhrádzať pravidelné mesačné splátky. Žalobca si uplatnil žalobou sumu 2.754,81 eur (spolu s príslušenstvom), a to splátky splatné

od 20.11.2012 do 20.06.2015. Na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej dňa 27.09.2012 medzi Slovenskou sporiteľňou, a.s. a žalobcom, bola pohľadávka voči žalovanému z titulu nesplateného úveru vo výške 4.970,11 eur s príslušenstvom postúpená na žalobcu. Žalovaná pohľadávka sa skladá zo sumy vo výške 4.970,11 eur, úroku z omeškania špecifikovaného v odseku 3. Žalobca svoju aktívnu legitímáciu v spore odvodzuje od riadnej a platnej zmluvy o postúpení pohľadávok. Žalobca po postúpení pohľadávky zosplatnil úver k 04.11.2012. Žalovaní po postúpení pohľadávky uhradili žalobcovi čiastočne pohľadávku, tento však platby započítal na skôr splatné časti pohľadávky.

5. Žalovaná I. sa v odpore bránil tým, že mal zriadený trvalý príkaz, avšak účet bol zablokovaný exekútorom, a preto neodchádzali platby. Súčasne žalovaný namietal, že prebieha konanie o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Žalovaný III namietal, že je nekorektné, ak žalobca neakceptoval dohodu medzi ním a žalobcom, poukázal na čiastočnú úhradu pohľadávky. Žalovaná II namietala, že žalovaný I predal byt a uspokojil záväzky svojich veriteľov, pričom v súčasnosti jej neplatí výživné na tri deti a prebieha konanie o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov.

6. Podľa § 295 zákona č. 160/2015 Z.z., súd môže vykonať aj tie dôkazy, ktoré spotrebiteľ nenavrhol, ak je to nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci. Súd aj bez návrhu obstará alebo zabezpečí taký dôkaz.

7. Súd vec posúdil podľa nasledovných ustanovení právnych predpisov.

8. Podľa § 488 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), záväzkovým vzťahom je právny vzťah, z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie (pohľadávka) od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok.

9. Podľa § 489 OZ, záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

10. Podľa ustanovenia § 497 Obchodného zákonníka v znení platnom a účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

11. Podľa ustanovenia § 2 písm. a) zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov v znení platnom a účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme.

12. Podľa ustanovenia § 2 písm. b) zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov v znení platnom a účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

13. Podľa § 23a ods. 1 zákon č. 634/1992 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, spotrebiteľskými zmluvami sú zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzavierajú vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje.

14. Podľa § 23a ods. 2 zákon č. 634/1992 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, na spotrebiteľské zmluvy, ktoré neboli uzavreté podľa osobitného predpisu, sa primerane použijú ustanovenia tohto predpisu.

15. Podľa ustanovenia § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení platnom a účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplatné zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55,

ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy.

16. Podľa ustanovenia § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka v znení platnom a účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

17. Podľa ustanovenia § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka v znení platnom a účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

18. Podľa ustanovenia § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení platnom a účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru Spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“).

19. Podľa ustanovenia § 53 ods. 3 písm. b) Občianskeho zákonníka v znení platnom a účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru, za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré dovoľujú dodávateľovi previesť práva a povinnosti zo zmluvy na iného dodávateľa bez súhlasu spotrebiteľa, ak by prevodom došlo k zhoršeniu vymožitelnosti alebo zabezpečenia pohľadávky spotrebiteľa,

20. Podľa § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení platnom a účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru, Zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

21. Podľa ustanovenia 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení platnom a účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy o postúpení pohľadávok veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

22. Podľa ustanovenia 524 ods. 2 Občianskeho zákonníka v znení platnom a účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy o postúpení pohľadávok s postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

23. Podľa ustanovenia § 92 ods. 8 zákona číslo 483/2001 z. z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení platnom a účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy o postúpení pohľadávok, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

24. Podľa ustanovenia § 39 Občianskeho zákonníka v znení platnom a účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy o postúpení pohľadávok neplatný je právny úkon, ktorý svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

25. Podľa ustanovenia §3 Občianskeho zákonníka, Podľa § 3 ods. 1 OZ, výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

26. Podľa ustanovenia § 41 Občianskeho zákonníka, ak sa dôvod neplatnosti vzťahuje len na časť právneho úkonu, je neplatnou len táto časť, pokiaľ z povahy právneho úkonu alebo z jeho obsahu alebo z okolností, za ktorých k nemu došlo, nevyplýva, že túto časť nemožno oddeliť od ostatného obsahu.

27. Podľa názoru súdu predmetná zmluva je zmluvou spotrebiteľskou, a to s poukazom na ustanovenia zákona č. 634/1992 Z.z. o ochrane spotrebiteľa účinný v čase uzavretia úverovej zmluvy a vychádzať pritom z ustanovenia § 23a ods. 1, ods. 2 a citovaných ustanovení zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, ako aj vzhľadom na ustanovenia § 52 Občianskeho zákonníka. Súd má za to, že vzhľadom na charakter účastníkov zmluvy a okolnosti jej vzniku, je vzťah žalovaných spotrebiteľským v zmysle zhora citovaných zákonných ustanovení, a preto vznik zmluvy ako aj nároky z nej vyplývajúce súd posudzoval nielen podľa ustanovení Obchodného zákonníka, keďže zmluva o úvere je ako zmluvný typ v zmysle § 261 ods. 3 písm. d) Obchodného zákonníka tzv. absolútnym obchodom, ale aj podľa zákona o spotrebiteľských úveroch, ktorý má vo vzťahu k Obchodnému zákonníku postavenie lex specialis a ktorý pre spotrebiteľskú zmluvu o úvere stanovuje špecifické náležitosti (§ 4 ods. 2 cit. zák.) a . Právny predchodca žalobcu ako dodávateľ v danom prípade pri uzatváraní spotrebiteľskej zmluvy konal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti, nakoľko z výpisu z obchodného registra vyplýva, že predmetom činnosti právneho predchodcu navrhovateľa je okrem iného poskytovanie spotrebiteľských úverov nebankovým spôsobom. Žalovaní v predmetnom spore vystupujú ako spotrebiteľia, keďže sa jedná o fyzickú osobu, ktorá pri uzatváraní spotrebiteľskej zmluvy nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. V danom prípade ide o zmluvu o spotrebiteľskom úvere podľa zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, na ktorú sa subsidiárne vzťahuje Občiansky zákonník.

28. V prvom rade sa súd zaoberal aktívnou vecnou legitimáciou navrhovateľa, ktorou sa rozumie také hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva subjektu - navrhovateľovi ním uplatňované právo (nárok), respektíve mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Preskúvanie vecnej legitimácie, či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane navrhovateľa), alebo pasívnej (existencia tvrdenej povinnosti na strane odporcu) je imanentnou súčasťou súdneho konania (porov. rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 29.6.2010, sp. zn. 2Cdo 205/2009), a to aj po zmene procesných predpisov po 01.07.2016.

29. Postúpenie pohľadávky (cesia) spočíva v tom, že do existujúceho záväzku namiesto doterajšieho veriteľa (postupcu, cedenta) vstúpi nový veriteľ (postupník, cesionár) na základe zmluvy uzavretej medzi nimi. Postúpením pohľadávky teda dochádza k zmene v osobe veriteľa tak, že novým veriteľom sa stane postupník a nadobúda pohľadávku s príslušenstvom a právami s ňou spojenými. Pri postúpení pohľadávky nie je účelom zmena obsahu postúpenej pohľadávky, ale zmena v osobe veriteľa. Postúpením pohľadávky sa dlžníkovo postavenie nemení, najmä sa nemôže zhoršiť jeho právne postavenie.

30. Žalobca - nebankový subjekt uzavrel dňa 27.09.2012 Zmluvu o postúpení pohľadávok s právnym predchodcom - bankou. V zmysle § 92 ods. 8 zákona číslo 483/2001 Z.z. o bankách môže banka, teda postupca, postúpiť svoju pohľadávku voči klientovi, teda odporcovi, ak je klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke, a to aj napriek písomnej výzve banky. Uvedené predpoklady sú zákonným predpokladom pre platné postúpenie pohľadávky banky a musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky.

31. V konaní nebolo preukázané, že by právny predchodca žalobcu vyzval žalovaných na zaplatenie dlžnej pred postúpením pohľadávky. Žalobca nepreukázal existenciu takejto výzvy ani doručenie výzvy právnym predchodcom na zaplatenie pohľadávky z úveru, ktorá by bola realizovaná v čase po zosplatnení a 90 dní pred postúpením pohľadávky. Vo vzťahu k predloženej výzve žalobcom zo dňa 15.06.2010 súd konštatuje, že táto bola adresovaná len žalovanému I., pričom žalobca nepreukázal jej doručenie žalovanému I. a súčasne táto výzva sa netýkala pohľadávok uplatnených v tomto konaní, ale iných pohľadávok, ktoré mali byť na žalobcu postúpené, a ktoré boli splatné skôr. Súd konštatuje, že výzva na zaplatenie pohľadávok, ktorá by sa vzťahovala k pohľadávkam uplatneným v tomto konaní,

a ktorá by bola realizovaná 90 dní pred postúpením pohľadávok nevyplýva zo súdneho spisu, ani z vykonaného dokazovania. Vychádzajúc z uvedených skutočností tak dospel súd k záveru, že neboli splnené podmienky pre postúpenie pohľadávky z úveru, ktorého zaplata sa žalobca domáha, a preto súd žalobu zamietol v celom rozsahu z dôvodu nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu, nakoľko pohľadávky žalobcu boli postúpené v rozpore so zákonom, a takéto postúpenie je za použitie § 39 Občianskeho zákonníka neplatné. Súd súčasne poukazuje na rozhodnutie Krajského súdu v Trnave 9Co/156/2015 zo dňa 12.04.2016 a 24Co/716/2015 zo dňa 08.06.2016, ktorý zaujal rovnaký právny záver v obdobnej veci.

32. Podľa § 262 ods. CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

33. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

34. Podľa ČL. 4 ods. 1 CSP, ak sa právna vec nedá prejednať a rozhodnúť na základe výslovného ustanovenia tohto zákona, právna vec sa posúdi podľa ustanovenia tohto alebo iného zákona, ktoré upravuje právnu vec čo do obsahu a účelu najbližšiu posudzovanej právnej veci.

35. Podľa ČL. 4 ods. 2 CSP, ak takého ustanovenia niet, súd prejedná a rozhodne právnu vec podľa normy, ktorú by zvolil, ak by bol sám zákonodarcom, a to s prihliadnutím na princípy všeobecnej spravodlivosti a princípy, na ktorých spočíva tento zákon, tak, aby výsledkom bolo rozumné usporiadanie procesných vzťahov zohľadňujúce stav a poznatky právnej vedy a ustálenú rozhodovaciu prax najvyšších súdnych autorít.

36. Podľa ČL. 17 CSP, Súd postupuje v konaní tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá, predchádza zbytočným prietahom, koná hospodárne a bez zbytočného a neprimeraného zaťažovania strán sporu a iných osôb.

37. O náhrade trov konania rozhodol súd podľa vyššie uvedených citovaných zákonných ustanovení tak, že žalovaným v I a III ich náhradu nepriznal. Súd konštatuje, že v konaní pre rozhodnutie o trovách vznikla situácia, kedy žaloba bola zamietnutá. T.j. žalovaným I. a III by patrilo priznať nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%. Žalovaným I a III však do súčasnosti nevznikli žiadne trovy konania. Súd je toho názoru, že ak by aj rozhodoval o priznaní nároku na náhradu trov konania žalovaným, tak týmto už nemôže vzniknúť právo na náhradu trov konania, nakoľko konanie samotné by bolo skončené skôr, ako by mu trovy vznikli. Pričom súd by následne samostatným rozhodnutím rozhodol, že priznáva žalovaným náhradu trov konania vo výške 0,- eur. Súd je toho názoru, že takýto postup by bol priamo v rozpore s Čl. 17 CSP, a preto rozhodol o nároku na náhradu trov konania žalovaného v záujme hospodárnosti, účelnosti a rýchlosti konania tak, že žalovaným náhradu trov konania nepriznáva.

38. Vo vzťahu k žalovanému v rade II./, súd konštatuje, že tomuto trovu v rámci konania vznikli v podobe trov právneho zástúpenia. Vzhľadom na uvedené, súd o náhrade trov konania rozhodol podľa vyššie uvedených citovaných zákonných ustanovení tak, že nárok na ich náhradu má žalovaný II. v rozsahu 100%. O výške náhrady trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník.

39. Súd nepriznal náhradu trov konania vedľajšiemu účastníkovi, nakoľko vedľajší účastník vstúpil do konania bez toho, aby mal bližšiu vedomosť o prejednávanej veci, bez toho, aby sa vyjadril vo veci samej spolu so vstupom do konania, pričom zároveň so vstupom požiadal doručiť návrh s prílohami, zároveň si uplatnil náhradu trov konania a súhlasil s rozhodnutím bez nariadenia pojednávania, resp. sa pre prípad pojednávania ospravedlnil z neúčasti na pojednávaní. Takýto vstup do konania nepovažuje súd za účelný a potrebný, majúci za cieľ ochranu práv spotrebiteľa, a preto akékoľvek trovy konania v súvislosti s týmto vstupom vedľajšiemu účastníkovi vznikli, neboli potrebné na účelné bránenie práva žalovanej - spotrebiteľa. Súd tiež konštatuje, že vedľajší účastník sa reálne k veci vyjadril až niekoľko mesiacov po oznámení o svojom vstupe do konania v čase zmeny právnej úpravy, kde na svoj vstup potreboval súhlas žalovaných. Súd je súčasne zastáva názor vyslovený v uznesení Najvyššieho súdu SR z 20. júna 2014, sp. zn. 6 MCdo 9/2013, a to že trovy konania vzniknuté zastupovaním advokátom v tzv. hromadných (skutkovo a právne takmer totožných) veciach, kde sa obsah jednotlivých podaní, vyhotovených advokátom, mení len o aktualizáciu a individualizáciu tej - ktorej veci, nemožno

považovať za trov nevyhnutne (účelne) vynaložené na riadne uplatnenie alebo bránenie práva na súde (rovnako vid'). Vzhľadom na uvedené skutočnosti súd rozhodol tak, že náhradu trov konania vedľajšiemu účastníkovi nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia jeho písomného vyhotovenia prostredníctvom Okresného súdu Trnava ku Krajskému súdu v Trnave.

V odvolaní je potrebné uviesť: ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, musí byť podpísané. Ďalej je potrebné označiť rozhodnutie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie je potrebné predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trov.

Odvolanie proti rozsudku, možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný nesplní povinnosť uloženú mu týmto rozsudkom, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.